

ג

**ישראל מאייר לאו
הרב הראשי לישראל
רמייא בית הדין רבני הגדול**

בש"ד, ד' תשרי תשס"ג
10 ספטמבר 2002

לכבוד
הרב חיים שראבי הי'ז
הרצל 56
זכרון יעקב

השלום והברכה,

עליהם מחייבך העומד לצאת לאור עולם, היגיוני. עברתי בין בתריון, וראיתי שעומד לצאת לאור עולם ספר ייחודי שיש בו בחינה נוספת של הלבנת דברי מורשתנו הקדושה.

השכלה להציג בפני הלומד גם את עניין הניקוד והטעמים של פסוקי התורה, השופכים אור להבנת הכתוב. נסזנץ במסר שנים רבות, בהן זכית לשמש כמורה ומחנך, כשמייזגת בין הוראת התנ"ך והוראת לשון הקודש, וזהו הנטהתייה, עליה נוסדו הדברים.

הלאומי'ו ותמשיך בפועל, ויתפוץ ספר זה את מקומו הראי בבית הספרים הלאומי' שלנו, והוא בכך משומם הגדלת תורה והאדorthה.

מברכך בכל לב

(-)**ישראל** מארך לאו
הרב הראשי לישראל

OVADIA YOSSEF
RISHON LEZION
AND PRESIDENT OF TORAH SAG E S COUNCIL

עובדיה יוסף

ירושלים ירושלים Jerusalem

הסכם

דראה ראייתי מעט מזעריר, דברי היקר והגעלה, המתןך הדגול, חכו
ממתקים וככלו מchmodים, יראת ה' היא אוצרו ועליו יצין נזרו,
המדקדק היקר רבוי חיים שרעבי שליט'א. אשר בטוב טעם ודעת
מבואר את הפסוקים ע'פ נקודיהם וטעמיהם. והכל עשה יפה בעטו,
כך ה' הטובה עליון. חילך לאוריתא.

זה רצון שchap' ה' בידו יצליח, יפותכו מעיניותיו חוצה, בכיריאות
אתניתה ונהורא מעלייא, אורך ימים ושנות חיים. "ויהיה כעץ שתול
על פלגי מים אשר פריו יתן בעתו ועלחו לא יכול, וכל אשר יעשה
אליהם".

مکتبہ

מוסדות ישיבת

כasa רוחמים ספרדיית

ל' ענין ג'ז' 2

۷۰۰

בס"ד, בני ברק יומן כ"ז באלוול התשס"ב

לכבוד הרב המדקך היקר
דייק וגריס, מתון ומסיק, פינה זווית לא שביק,

רחוב הרצל 56 זכרון יעקב 30900

היום קיבלתי מכתבו (תאריך המכתב א' באדר !) עם כל החומר
המצורף לו, אשר כוננו ידיו להתפאר. עברתי על רוב הדברים
ורשמתי קצת הערות. אמנם זה למעלה שלוש שנים שאני נמנע
מכתיבת הסכמות והמלצות ומכתבי ברכה למיניהם. אולם הנסי
מאחל לו: יפוצו מעינותיך חוצה, להראות העמים והשרים את יופי
דקדוקה של תורה, כי טובת מראה היא. בהצלחה רבה וברכת
בוח' ט'

מארז מאוזן (-)

הרב איסר פרנקל

חבר ורבנות הראשית לת"א – יט'
רב אוזן בבלוי, צפון ת"א
תל אביב, רוח בבלוי 16
טל: 03-642644

בס"ד, כ"א באלוול תשס"א

ליידי הותיק

ר' חיים שרעבי

نعمם ה' עלייך ועל כל אשר לך
עלעלתי בדפים אשר שלחת לי וממצאי בהם עניין לענות בו. חוויל דרשנו:
"זיבינו במקרא אילו פסוקי הטעמיים" הטעמאות על המלים ומיקומן, הן
היסוד להבנת המקרא, כתוב יעקב בן חיים בן יצחק בן אדוניהו ע מהן
בחיבורו, דרכי הניקוד והנגינות, אמר המחבר, אמרת הדבר כי הניקוד ניתן
ב生意 נך שכהוו עד שבא עזרא וגילהון, כתוב ויקראו בספר תורה
אלקם מפורש ושום שכיל ויבנו במקרא זה פיסוק הטעמיים, אך לא ניתן
להיכתב, כי דין כדין תורה שביע'פ והנה תועלת גוזלה בדבר כאשר
אבאר בעז'ה, כי ע"י הניקוד והנגינות נדע פיסוק הטעמיים ופתר הפסוקים
והמלות, ואבאר תחילת דין הקמן גדול והפתח, ואין צורך לדבר למה
נקרא שמותם כן.

והנה נמצאה לך על רקע דברים אלו בקעה רחבה להתגדיר בה ולהעלות
פתר כלשהו של בעל הקונטרס לניקוד מוקשה החורג מן הכללים
המקובלים, הפתרון שאתה מציע הוא מפתיע ומעניין ומתיישב על הלב.
חילך לאורייתא

ברכת כתיבה וחתימה טובה

שלום על ישראל

וידיות נאמנה

כ"כ אסן פינקל

הרב איסר פרנקל

הרב מרדכי אברמובסקי

זכרון – יעקב

בס"ד, אלול תשס"א

הסכם

היה לمراجعة ענייני חיבורו הנפלא של המחבר הדגול הר' ר' חיים שרעבי
שייחי', העוסק בפענוח של כתובים מוקשים בתורה, כאשר הנחנו
השיית' לעשותם.

האופן שבו מוצאת המחבר להביא לפניו דוגמאות לזיקה שבין ניקודיהם
לבין טעמייהם של פסוקים בתורה והסביר הייודע והבלתי מיוםע, מוסף
נופר ואף עמוק לפירושים השונים, בבחינת ליכא מידי שלא רמייז
באורייתא.

כל זאת עשה המחבר בטוב טעם ודעת, והמעיינים בו יתענגו תענג
רווחני ויגלו רבדים נוספים באוצר בלתי נדליה של תורהנו הקדושה.

ויהי רצון שיעורחו השיית' להוסיף ולהמשיך בחיבורים אלה לכבודה
של תורה, מתוך בריאות גופא ונהורא מעלייא ומתוך נחת והרחבה
להגדיל תורה ולהאדירה.

cutirat

(-) מרדכי אברמובסקי

פָּעֹלֶת צְדִיק

עומתת ארץית להגנה – היה ושורת אכזרית ק"מ חמוץ י"א, בראשות יהודה י' יצחק רזבאי שליט"א, בני ברק על שם **מלחריץ'** בזקיל (הטעיד – החקלאה)

- כח מודרני
באל-קדרה

 - סגן לוחצאות
ספרים נוביי
 - פסקו ריניט
ולבנה לבעשה
 - ארנן בני היישובות
 - שעריו תורה
לטבנרים
 - סגן ללבישת
פלמי תחכדר
 - "ברוך מביבון"
שערו מאיר
לייליזם
 - כסמים ועוצרות
 - יומא דהילליא
כ"ה ננין
 - עלגונים הורנרים
 - ארנן נשים
כח מלך'
 - קין "טמזה נטם"
 - נם "ח' חתונם
ז'וזם והספ"

ס שלישי בשית', שמונה עשר ימים לחודש שבט התשס"ד

הרב רצון ערוצי
רבה של קריית אונו
חבר מועצת הרכבות הראשית

דברי ברכה

ובאו לפניו גייג'יות פרי עמלו ויצירתו של האיש היקר השה"ט הר' חיים שרעבי הי".ו. ביצירתו זו, DIDKKOT המחייב בלשונות פסוקי המקרא ובטעמיהם, תוך שהוא נועד בפירושיהם של חכמי ישראל ונושא להתחקות אחריו הכללים ואחריו הפרשטים הגלמים בדיקזק לשון המקרא ובטעמיו. והכל כדי פענחו תעלומות המקרא. יישר כוחו. ווי' זיכחה אותו אל בכך כוננת המקראות, שלא לצאת גלה מחתה ייח. זיכחה את הרובים בהגיגין.

בבר נאמר בספר חמיה ח: "ויקראו בתורת האלקים מפרש, ושם של. יביתו במקרא". וכותב אב"ע, שם: "שם שלם להבini במקרא. זאת השונה בעין הלב". מצרך, שם: "נתנו להם להשכיל מהת העני וישכלי להבini במקרא".

וז"ז בגמרה מילה, ג, א, דרשו: "מאי דכתיב: ויקראו בספר תורה האלקיים מפורש ושות כל יביתו מקרא. ויקראו בספר תורה האלקיים - זה מקרא. מפורש - זה תרגום. ושות כל - אלו הפסוקין. בינו במקרא - אלו פסקי טעמיים. ואמר לי אלה המסורת". ופירושו שם: פסקי טעמיים, הנקינות כרוני טעמיים".

זכם לילך בדורות הישרה, והוא היה לנו ה' לאור עולם.

... ואחתותם בברכת התורה למדיה ומלמדיה
ראצון ב' בר יוסף ערוצי הלוי

ביה, כ"ז באדר תשס"א

לכבי
מר חיים שרעבי
רח' הרצל 56
זכרון יעקב

לרב חיים שרעבי שלום וברכה,

אני מודה לך מאוד על העלים לתורופה שמסרת לי מחיבורך שהוא עיונים בלשנות מוקשים בתורה. ביעוני בהם מצאתי דברים ממשיכי לב המudyim על בקיות מופלאה זו בדרכי הלשון והן בדברי המפרשים, חדשנים גם ישנים, מזה ומהם הם כתובים בטוטו"ד ובחרצאות דברים אלה ובהירה המשכנת את הלב. אני מאמין לך שתזוכה להשלים את חיבורך ולהוציאו לאור בקבוקן תאה להעמיד חכמה מפוארת בכל פער להראות העמים והשרים את פניה כי טובת מושה היא. יישר חילך לאוריינטנא.

בברכה מושלשת ובירוך,

חיים כהן

ג"ב: לחיבת הקודש רשותי בגיליו העורות מועטות. אתה שלום וגוי.

הנימל

מוסדות

"פעולות צדיק"

עו"ש מהרי"ץ וצוקל

עמותה ארצית להפצת תורה ו מורשת אבותינו תיכן יע"א,

בראשות הרה"ג יצחק רצאבי שליטא, בני ברק

לק"י עש"ק אתה תזכה את בני ישראל, התשס"ד ב'שפט'ו.

לכבי הר' חיים שרעבי יצ' זכרון יעקב,

שלו' רב יאה ויערב.

שםך לבי ויגל כבודי לראות פרי קודש הילולים מעשה ידיך להתפאר ספר דיקום ודקדים בתורה, אשר عملת בו וגידלותו ביגעה רבה בספרי רבותינו והמפרשים הראשונים ואחרונים, והוספה נופך וחידושים מדילך, תפוחי זהב במשכיות כסף, דבר דבר על אפנוי, כל הרואה אומר ברקאי.

מתוך הדפים שלחתת לי בעבר וכחווה, ניכר כבר רוב ההיקף והעומק להשכיל על דבר אמרת בתרותנו הקדושה, יפותו מעינוחיך חוצה וגוי, וכי רצון שלך צאצאיך ותלמידיך יהיו כמוחך שוקדים על התורה ועל העבודה, כן ירבה וכן יפרוץ.

כעתירתת

הצבי יצחק בכם"ר ניסים (נוחם) רצאבי ס"ט.

אוניברסיטת תל אביב

הפקולטה למדעי הרוח ע"ש ליטו וסאלי אנג'ינ

החוג לשון העברית ולשונות השמיות

ד"ר חיים כהן

ב/ה, כ"ה באדר תשס"א

לכב' מר חיים שרעבי
רחוב הרצל 56 זכרון יעקב

לרב חיים שרעבי שלום וברכה,
אני מודה לך מאוד על העלים לתרופה שמסרת לי מהיבורך שהוא
עויןבים בלשונות מוקשים בתורה.

בעוני בהם מצאתי דברים שימושיים לב המיעדים על בקיאות מופלאה זו
בדרכי הלשון והן בדברי המפרשין, חדשים גם ישנים, מזה ומזה הם
כתבם בטוטו"ד ובחרצאת דברים נאה ובהירה המושכת את הלב.

אני מאמין לך שתזכה להשלים את חיבורך ולהוציאו לאור בקבוק נאה
להעמיד חכמה מפוארת בכל מפואר להראות העמים והשרים את יפה
כפי טובת מראה היא.

ישר חילך לאורייתא.

ברכה מושלת וביקר

חיים כהן

נ"ב: לחיבת הקודש רשותי בגליון הערות מועטות. אתה שלום וגו'.
הניל.

שלמי תודה

מצד הכרת הטוב והמייטיב, הנני שמח להודות מקרוב לב לכל
מי שיש לו בידי להביא את הספר לכל השלהמה:

רעיתי אסתר הי"ז סייעתני רבות למן הורתו של הספר ועד
ליידתו, קראה כל עניין וכל נושא שנשלהמה כתיבתו, העירה
הערות מחייבות, ועוזדתני בקשיהם מודמנים ותהיות לאורך
כל הדרך. יתררכו עמה בנינו, בנותינו, חתנוינו, כלותינו,
ונכבדנו על העוזרה והתמייה שננתנו לי איש איש בדרכו.

תודה נתונה לד"ר חיים כהן, ראש החוג לשון עברית
באוניברסיטת תל אביב, ולד"ר יוסף רחמן (מרצה במכילת
לוינסקי ובسمינר הקיבוצים) שני יהודים יקרים אלה עוזדנו
בתחילת הדרכ, יצאת למסע האורך והקשה, של כתיבת ספר
מעין זה, ד"ר כהן קרא פרקים רבים מפרק הספר בתשומת
לב הרבה, העיר, כיוון, ואף זיכני בברכת כהן, יבורך מקור
הברכות.

ראוו לכל ברכה מחותני היקר מר ייחיאל דר הי"ז
אוניברסיטת בר אילן, שהפגישני עם כמה ממורי
האוניברסיטה. בולט מכלום הוא פרופ' יצחק גLOSEKA נ"י,
שסייעני בפענוח כמה מאמריהם קשים, שניצרכו לי לעבודתי.
אדם יקר זה התה אצנו אליו בטלפון ובחלית מכתבים בכל
עת שזוקמתי. תהא משכורתו שלמה מאות ה'.

יבאו עוד על התודה והברכה מאורי דורנו, שהסבירו לקרה
כמה פרקים מן הספר הנדונן, וזיכוני במילוט עידוד, ברכה

תוכן העניינים

הקדמה 26

פרק ב: חילופים בניקוד (תנוועות ושואים)

1. חילופי סגול / שוא בכינוי קניין חברו, או בכינוי מושא חברו לנוכח 28	2. חילופי תנוועות או שואים:
33 צירה במקום פתח, במקום שוא, או במקום חטף	3. חילופי תנוועות: פתח במקום צירה או סגול
36 בצורות פועל בבנינים שונים. (כמו: פועל במקום פעל)	4. חילופי תנוועות: קمز במקום פתח, צירה או סגול ולהיפך
48 רש – רש	5.لن –لن, התחנות לזו או לזו
64 6. ניאמר – ניאמר, התחנות לזו או לזו	7. דוגמאות למיללים סגוליות רבות, שאין הסגול משתנה בהן לקمز,
68 גם לא בטעמי קיסר	8.
70	

פרק 2: על אותיות השימוש

1. ה"א השאלה - הסברים לניקודיה המגוונים בתורה	73
2. אות אלף בשם "אדנות" ובשם "אלקים" הגויה או אלומה	
לאחר אותיות השימוש "משה וכלב". מה הכלל ומה מדרת יציבותו?	78
3. וי"ו החיבור, שימושה, משמעותה והוראותיה המיוחדות בתורה	79

והסכמה. בין אישים חשובים אלה אזכיר: הרב עובדיה יוסף שליט"א, ראש מועצת חכמי התורה. הרב ישראל מאיר לאו שליט"א, הרב הראשי לישראל עד לא מכבר. הרב מאיר מאוזו שליט"א, ראש ישיבת "כsea רחמים" בבני ברק. הרב איסר מרדכי אברמובסקי שליט"א, רבה של זכרון יעקב. הרב רצון ערוצי שליט"א, רבה של קריית אונו. והרב יצחק רצabi שליט"א, יוזר עמותת פועלות צדיק בב"ב [ר' הערכה] ידיו רב לו בתורה ובהלכה. ואחרון חביב ד"ר חיים כהן, ראש החוג ללשון העברית באוניברסיטת ת"א.

עוד ברכה ותודה מיוחדת לדידי היקר מר יוסף פרץ מזכיר המועצה הדתית בזכרון יעקב ששמה מادر על כתיבת החיבור והשלמתו, יעקב, עץ עצות חשובות ונכונות, ותמרק מoralית ממש כל חלק הכתיבה. ישר כוחו וישא ברכה מאת ה'.

אחרונים חביבים תודה לאחי מר ניסים שרעבי הי"ו, לחבריו וידי שעקבו לאורך כל הדרך, ציפו ועודדו לסייע כתיבת הספר, ועתה משנתים, כולם שמחים. חלק – חלקם – חלק.

אסיים בתפילה למי שהטעמני ממטעמי התורה ומפרשיה, שיווסף להנחותני ולמדני בתוך לומדי תורה – תורהנו, בטוב טעם ודעתי, ולהעריך את כל דברי תורה בפינו, וشنעשה רצונו רצונו,acci"r.

הערה: זו עמותה ארצית להפצת תורה ו מורשת אבות לדורותם י"א.

דברי הקדמה

בחסדי ה' עלי, זוכה אני בזאת להוציא לאור כמה ממכמוני התורה, מענייני לשונה הקדושה, מגודל דיאוקיה ודקודקיה, פרי عمل והנהה של שנים, ההנחיה האלקית ליהושע בן נון, "לא ימוש ספר התורה מפרק והגייה בו יום ולילה, כי אן תצליח את דרכיך ואן תשכיל". (יהושע א' 8) מלאה את היהודי מאז ומועלם. ספר חלקי, תודה כהיום הזה (במקום: ביום הזה) 450

10. על הצורות משוש פ.ד.ה.: פדווי, פדוים, הפrixום 453

11. משמעות הפעלים בפרשת המרגלים: ויחפרו, וירגלו, לתור 455

12. הסברת הצורות בכתב: לחיתנו (במקום: להחיתנו)

כהיום הזה (במקום: ביום הזה) 458

13. שמות פרטיים של אישים בכתב מלא וי"ו: יעקב, יהושוע 462

14. גזרונים ומשמעותם של הפעלים: "ויכום, ויכתום" 465

15. הסבר ומשמעות לצורה "וונכפר" 467

16. מה בין "שנים עדים" לבין "שני עדים" 468

17. פסקא באמצעות פסוק 472

18. "הוא אהרן ומשה" מחד, "הוא משה ואהרן" מאידך 488

19. על סדר הפעלים בפסוק "ארדף אשיג אחליך שלל" וגוי (שמות טו, 9) 493

20. על הכתובים בעניין המן: "וירם תולעים ויבאש", "ולא הבאיש ורמא לא היתה בו" 494

21. על אותיות נקודות בתורה ועל משמעות המושגים: "הנסתרת והנגלת" ... 497

הערה: סדר הנושאים בפרק זה הוא בדרך כלל לפי סדרם בתורה.

נפקחים:

1. רשימת המקורות 502

2. מפתחות:

א. מפתח הפסוקים בספר 506

ב. מפתח מילים ושמות נבחרים 510

פרק ב: חילופים בניקוד (תנוונות ושואים)

1. חילופי סגול / שוא בכינוי קניין חברו, או בכינוי מושא ישר חבר לגוף נוכח

בכ舍לושים וארכבה פסוקים בתורה, ישן כשבועים מל'ם המסתויימות בכינוי קניין חבר לנוכח (בכ舍שים וחמש מל'ם), או בכינוי מושא ישר חבר (בחמש מל'ם).

האות שלפני אותם כינויים מנוקדת לעיתים בשוא ולעתים בסגול (בשוא - שלושים ואחת פעמים, ובסגול - בארבעים וחמש פעמים) [הערה 1] בכמה מן הפסוקים מצויות מל'ם שהליך מהברות הכנוי מנוקדת בשוא, וחלק - בסגול, לדוגמא: "וַיָּעֲבֹרְךָ וְלֹעֲפֹךְ". להכרית הצפרדעים מפק ומקבתיך" (שמות ח 5) כי מצאתי חן בעיניך אני ועפֶך הלא בליך עמננו ונפלנו אני ועפֶך" (שמות לג 16), יברך פרי בטןך ופרי אדרתך רנֶך ותרישך ויצחרך" (דברים ז 13), "עשר דנֶך ותרישך ויצחרך וככלת בקרך וצאנך" (דברים יב 17), וכן דברים יח 4, ו-כד 19 [הערה 2].

צריך אפוא לבחון ולהבין את ההဏיות לניקודים השונים, שוא או סגול. מסקירה ראשונית של כל המלים הנ"ל נראה, כי הניקוד השונה מותנה בטיעמים. נראה, שהשווא הוא ניקוד של טעמי הקשר (הינו טעמי מחברים), והסגול הוא ניקוד של טעמי הפסיק.

1: הפסוקים הקשורים לעניינו הם: בראשית כז 19, שמota ח 15, יב 17, יג 8, כ 20, קט 12, לג 16, לד 19, 24, ויקרא ט 7, יט 27, כג 22, כה 3, יג 14, במדבר יד 20, כא 22, כג 3, כד 21, 22, דברים ה 13-13, יג 17, 14, 21, 17, 14, 21, 13, 2, 1, יב 14, 17, 20, 19, יג 8, יה 4, כד 19.

המלים המסתויימות בכינוי מושא חבר מצוויות בפסוקים הבאים: במדבר כד 22, דברים ו, יב 14, ח 16, כד 19, את המלים המנוקדות בשוא לפני ההבראה לא צייני, הן נמצאות בפסוקים הנ"ל, וגם רבות אחרות בפסוקים אחרים.

2: מובן מאליו שלא נכללו בראשימה הנ"ל מל'ם כמו "שפטיך" (דברים יח 5), או כמו "געליה, רג'ליך" (שמות ג 5), כי מל'ם אלה צורתן צורת ריבוי או זוגי בהן הניקוד הסופי לכינוי הנוכח תמיד: סגול, קמן.

כדי להבין, שהכתב מדויק ומדווד עד תום, ושאין שינוי ללא כוונה, מסר והסביר. נראה לי, שהחומר הכלול בספר יכול לעניין ולסייע לכל לומד ובכל רמה, לתלמידים ולמורים בבתי הספר היסודיים והתיכון, בסמינרים, במכינות ו גם באוניברסיטאות ובכללים.

התופעות הלשוניות העולות מתוך הכתובים, וועליהן סובב העין והධין בספר, מבוססות על הטקסט העברי של המקרא, לפי מהדורות התנ"ך של הרב מדרכי ברוייר על פי הנוסח והמסורת של כתבי ארם צובה וכתבי ייד הקרים לו בהוצאה מוסד הרב קוֹק.

בסוף דברי הקדמה אלה, מוצא אני לנכון להזכיר מקור נוסף וחשוב, הלא הם ספרי התיאג'ן, שבידי יהודית ימין. בספרים אלה מצויה מסורת ניקוד וטעמים עתיקת יומין של ניקוד וטעמים, וממילא של הגיה מדוייקת ומוסכמת [הערה] אל מקור זה הפנה את תשומת לבו הרבה רב הגאון הרב יצחק רצabi שליט"א. מקור זה והאמור היה לשמש לי מקור בסיסי, ראש וראשון בעין לצורך עבודה החיבור הנ"ל, אך משום מה, לא הקדשתי לו, לצערי, את תשומת הלב הרואה. להלן דוגמא אחת מתוך רבות, כיצד מקור זה יכול לסייע בשאלות לשוניות, כאשר שעלו בחיבור.

בכתב "...עשה ביד יעקב בנה" (בראשית כז 17) – עללה השאלה, מדוע מנוקדת התיבה "בִּיד" בפתח, כאשר היא מוטעת בטפחא, טפחא הוא טעם מפסיק (בדרגת מלך), ובכגון זה המלה "בִּיד" היא פרודה, וראינה להינתק בקמן, ולמה נוקדה בפתח? בתא"ג העתיק והמקורי ראייתי כי המלה "בִּיד" הנ"ל מוטעת בטעם מיריכא (שהוא טעם מחבר), והטפחא מצויה במלה יעקב. לפי מסורת זו שבתאג' הוסר הקושי הנ"ל מכל וכל, המלה 'בִּיד' מוטעת בטעם מחבר, ולפיכך נקודה הוא בפתח כדין ומצופה. מן הסתם אפשר לפי מקור זה לפתור שאלות נוספות רבות, על עניין פסוקנו הנזכר, ראה עוד בעמוד 156.

בhallcouauⁱⁱ

זכרון יעקב

עש"ק סדר יתרו

ח'ים שרעבי

הערה: על ערכם המקורי, המדויק והמושמך של ספרי התיאג'ן, ראה בספר השוו"ת עולת יצחק, (חלק ב', סימנים קמ"ה קמ"ו) מאת הרה"ג יצחק רצabi שליט"א.